

בעזרת השם יתברך

ספר

אכילת בשר הלכה למעשה

חלק ב'

יצא לאור על ידי

"וועד הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי

הוצאת אמונה

שנת תש"מ פה ברוקלין נוא יארק

פרק א'

השחיטה כיום בארצות הברית

א. הדו"ח הזה אינו עוסק בשחיטות המוכרים "בשר כשר". הוכח שכמעט כל השחיטות הנוכחיות אינן כשרות, אנו עוסקים כרגע רק בשחיטות האורטודוקסיות, הקוראים לשחיטתם "בשר חלק" (גלאט כשר).

ב. בכללות - יש בלי עין הרע ריכוז יהודי גדול במקום אחד, ואוכלים שם בשר כל יום, לכן פיתחו בארצות הברית שיטה מיוחדת של שחיטה השונה בתכלית מהשיטה בעבר.

ג. מתוך כוונה לחקות את המבנה האמריקאי של שחיטה בכמויות ענק על גלגלים נעים, פיתחו המשחטות תכנית מיוחדת שתתאים לצרכיהם.

ד. ברור שאסור להשוות בית חרושת האורז פירות בין חמשת לעשרת אלפים קופסאות לשעה למשחטה, בבית חרושת פשוט עושה לעצמו הבעל הבית את החשבון, וקובע את הצורה שיעבוד בה, וכמה תוצרת הוא ייצר מדי יום, הוא זה הקובע את סדר

העבודה על פי התחשיב שהוא עושה לעצמו שלפיו הוא ייצר וירויח יותר.

ה. אבל בשחיטה שהיא פרנסה רוחנית, היה צריך הדבר להיעשות על פי הוראות הרב שהוא צריך להיות הבעל הבית של בית חרושת רוחנית, או לפי הוראות השוחט והבודק המסכנים את נשמתם למען כל הכלל המשתמשים באותה שחיטה.

ו. לדאבוננו קשה להאמין שהמשחטות עובדות על פי אותן קריטריונים כפי שעובדים בתי חרושת הרגילים, השוחטים והבודקים וגם הרבנים בעלי המכשירים משועבדים לבעל הבית, הבעל הבית הוא זה שקובע את תהליך העבודה, את סדר העבודה, וכמה על כל אחד לשחוט, המהירות חשובה לו, מאחר וכך הוא חוסך לעצמו הרבה כסף על כל בהמה או עוף, השוחט שהוא בעצם פועל פשוט חושש מאוד לפרנסתו אם הוא לא יעבוד על פי הוראות הבעל הבית.

ז. אם בגלל עבודה איטית של שוחט, יהיה לבעל הבית מניעת רווח, ברור שהוא לא יחזיק אותו יותר אפילו אם הוא יהיה אומן

ה אכילת בשר הלכה למעשה

במלאכתו וירא השם, ויתאים למשרתו באמת.

ח. בדרך כלל מקבל כל שוחט את אותו התשלום, אך ישנן מקומות היכן שהבעל הבית רואה ששוחט מסויים מספיק יותר ועובד במהירות גדולה, הוא מקבל תוספת, וכך במשך הזמן השוחט מתרגל לשחוט הרבה יותר, כך שגם השוחט מרוצה כשהוא מקבל יותר וגם הבעל הבית מרוצה שהעלות לכל עוף פוחת וכך הוא מרויח יותר (ראה בשאלות ותשובות).

ט. האומנות של השחיטה הפכה להיות אחת הקשים ביותר בארץ, לאחר שעה של שחיטת 1200 עופות, אין לשוחט עוד הרגשה (ראה בשאלות ותשובות).

י. על כל בהמה הנשחטת על ידי השוחט עומדים מעליו לפחות 50 גויים הממשיכים לעבוד על הבהמה לאחר מכן, לכן השוחט אינו יכול לנוח אפילו לרגע אחד, כי במנוחה שלו הוא גורם להשבתת 50 הפועלים.

יא. בהפסקה הקצרה שיש לשוחט, הוא חייב להספיק את כל הצרכים הפרטיים, הכנות, להתפלל, לאכול, לשוחח, לשטוף את עצמו מכל הלכלוך והדם, ובאותו זמן הוא

חייב גם להספיק להכין את הסכינים שנפסלו שלכך הוא זקוק להרבה זמן וישוב הדעת, כשלאחר הכנת חלק מצרכיו כמעט ולא נשאר זמן לנוח מהעבודה הקשה, וכשהוא חוזר לשחיטה הוא עדיין סחוט ועייף.

יב. מאחר ואין מספיק ממלאי מקום לשוחטים, קורה פעמים רבות שהשוחט נאלץ לנסוע לשחוט גם כשהוא חייב להישאר בבית מסיבות כלשהן, קורה לפעמים שלשוחט יש איזה מיחוש או חולשה וממשיך לשחוט נגד רצונו.

יג. קורה לעתים קרובות שהשוחט או הבודק מרגישים שהם עייפים, השוחט כשהוא עייף אין לו הרגשה, ולעתים הם חייבים לצאת לשירותים, והם אינם יכולים לאפשר לעצמם להפסיק את עבודתם הקשה לדקות מספר, בניגוד לכל מקום אחר שניתן לעשות זאת.

יד. בודאי ובודאי שהשוחט אינו יכול לנוח בחדר השחיטה, הוא אינו יכול לשכב לכמה דקות אפילו כשיש לו חום גבוה וכדומה, הדבר גרוע בהרבה מכל בית חרושת אחר,

שישנו מישהו שימלא את מקומו כשהוא נאלץ לקום ממקומו.

טו. המטרה הברורה של כל התבנית המיוחדת בשחיטה הוא לשחוט ככל שניתן יותר ויותר, ולהרויח יותר, כאן הדבר תלוי בכמה שפחות משגיחים ושוחטים, שוחטים ועובדים במשחטה, כל שוחט מוצא לעצמו סדר עבודה איך להספיק יותר, סוף כל סוף השוחט אינו מלאך, יש מתוכם כאלו שכמעט אינם בודקים את הסכינים, ישנם כאלו שאינם רוחצים את השערות מן הבהמה (הדבר גורם לפגימות על הסכין), ישנם מתוכם העושים רק הובאה (אצל עופות), (עיינו בחלק מיוחד תחת הכותרת עופות), תמיד מנסים לוותר על משהו בכדי שיוכלו להספיק יותר.

טז. לאחר תקופה מסויימת שהשוחט מתרגל לשחיטה בכמויות גדולות כאלה הוא מאבד כולו את ההרגש שהוא עוסק בעבודת הקודש, הוא חש כאילו הוא פועל פשוט העובד על פי צרכי הבעל הבית, בענין הזהירות ומעשה השחיטה אין אפילו זמן לחשוב על כך, ובודאי שלא לבצעה.

יז. הרב המכשיר מקבל את משכורתו מבעל הבית (קרוב למיליאן דאלער לשנה) ולדאבוננו הוא תלוי בו לפרנסת אנשי ביתו, הוא אינו יכול להחליף את מבנה עבודת המשחטה, הוא אינו יכול לעמוד מנגד לדעת הבעל הבית כי הוא יכול להפסיד את פרנסתו, במצב הטוב הוא מתיר את כל הבדיעבד'ס וההפסד מרובה'ס וכו' לכשר לכתחילה.

יח. אפילו המשגיחים שמשלמים להם על ידי הקהילה הם אינם יכולים לעשות דבר, כי הקהילה בדרך כלל גם היא שותפה במשחטה.

פרק ב'

שוחטים

א. הכשרות של השחיטות תלוי לגמרי בהתנהגות של השוחט ובודק, היראה שלו היא זו הגורמת לתוצאת הכשרות, אם הוא אינו מדקדק כחוט השערה בכל דבר וענין הוא מאכיל חס ושלום את הציבור טריפות.

ב. למעט הבודק עצמו אין איש יכול לדעת אם הבודק בדחיפה אחת לא נכונה הוריד

סירכא וכדומה, הכל תלוי בשוחט ובודק עד כמה שהוא ירא שמים.

ג. צורתו של השוחט בעבר, התנהגותו שהוכיחה תמיד על זהירותו, הלבוש שלו שדרכה ניתן היה לראות את מהותו, לימודו, תפילתו, הנהגת בני ביתו עם מי שיוכלו לראות ולהיווכח שהוא יהודי ירא שמים, כל זאת כמעט ונשכח, רוב השחיטות חלק (גלאט) אין להם שוחטים ובודקים עם מי שיוכלו להיות גאים במעלותיהם.

כפי שהזכרנו קודם שבעבר יראת שמים אצל השוחט היה העיקר, וכיום לדאבונו היראת שמים עומד ביום במדרגה האחרונה, כמה שוחטים מומחים העבירו מתפקידם לאחר שנתפסו שהוכח כי היו רחוקים מאוד מיראת שמים.

ד. לדאבונו קיימים שוחטים ובודקים בשחיטות חלק שהם רחוקים מאוד מגישה אמיתית ונכונה לשחיטה, כשרות ושחיטה בעיניהם היא רק אומנות ואינה קשורה עוד במלאכת שמים.

ה. וז"ל הפרי תואר (סימן י"ח ס"ק ל"א):
**לי נראה שכל אדם המתייחס למצוה אחת
 מן התורה בקלות, אינו בודק טוב את**

הסכין, כפי שצויינו על ידי השם יתברך
ובמיוחד כשהוא צריך לשחוט הרבה עכ"ל.

ו. ההתייחסות הזולה לשחיטת החלק
גרמה לכך שקמה היום שחיטת חלק
המוכרים לאלפי יהודים בשר טריפה או ספק
טריפה בתור בשר חלק (ראה מה שכתבנו
בשאלות ותשובות).

